

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia2020 r.

w sprawie uznawania miejsc produkcji za wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*

Na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 424 i 695) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zakres kontroli, jaka powinna zostać przeprowadzona w gospodarstwie rolnym albo jego części będącym wyodrębnioną jednostką produkcyjną, albo gospodarstwach rolnych będących zorganizowaną całością produkcyjną, zwanych dalej „miejscem produkcji”, i okres, jaki powinna objąć ta kontrola, a także szczegółowe warunki, jakie powinny być spełnione w tym miejscu produkcji, aby to miejsce produkcji mogło zostać uznane za wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*;
- 2) szczegółowe działania niezbędne do utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*.

§ 2. 1. Miejsce produkcji może zostać uznane za miejsce produkcji wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*, jeżeli w ciągu trzech kolejnych lat poprzedzających uznanie tego miejsca za wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*:

- 1) w tym miejscu produkcji były prowadzone kontrole przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”;
- 2) w tym miejscu produkcji w ramach kontroli, o których mowa w pkt 1, były pobierane przez wojewódzkiego inspektora próbki bulw lub roślin ziemniaka do badań laboratoryjnych na obecność bakterii *Clavibacter sepedonicus*, w wyniku których nie stwierdził on obecności tej bakterii, przy czym pobieranie próbek odbywało się na podstawie zatwierdzonej przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa metodyki, zgodnie z którą:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 2258).

- a) co roku zostały pobrane próbki ze wszystkich wyprodukowanych partii ziemniaka lub ze wszystkich pól, na których były uprawiane ziemniaki,
- b) liczba pobranych próbek została określona z uwzględnieniem epidemiologii bakteriozy pierścieniowej ziemniaka oraz podstaw statystycznych dotyczących wykrywalności bakterii *Clavibacter sepedonicus*, a próbki pobrano z:
 - każdej partii o wadze do 25 ton, a jeżeli waga partii była większa niż 25 ton, to próbkę pobrano z tej partii dla każdego rozpoczętych 25 ton, nie więcej jednak niż 6 próbek z danej partii lub
 - każdego pola lub jego części, na której była prowadzona uprawa ziemniaków w jednolity sposób zapewniający jednorodny stan fitosanitarny, o powierzchni do 1 ha, a jeżeli powierzchnia pola lub jego części była większa niż 1 ha, to próbkę pobrano z tego pola lub jego części dla każdego rozpoczętego 1 ha, nie więcej jednak niż 6 próbek z danego pola lub jego części;
- 3) w tym miejscu produkcji były wysadzane jedynie:
 - a) sadzeniaki ziemniaka, co potwierdzają paszporty roślin lub dokumenty zakupu sadzeniaków ziemniaka, lub
 - b) bulwy ziemniaka poddane przez wojewódzkiego inspektora badaniom laboratoryjnym na obecność bakterii *Clavibacter sepedonicus*, w wyniku których nie stwierdził on obecności tej bakterii;
- 4) przy produkcji bulw ziemniaka nie były używane maszyny, urządzenia, środki transportu, opakowania lub inne przedmioty, wykorzystywane poza tym miejscem produkcji, lub były one używane pod nadzorem wojewódzkiego inspektora i nie stanowiło to ryzyka rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter sepedonicus*;
- 5) wszystkie maszyny, urządzenia, środki transportu, opakowania, przechowalnie lub ich części, obiekty oraz inne przedmioty, które mogły mieć kontakt z produkowanymi bulwami lub roślinami ziemniaka, były odkażane pod nadzorem wojewódzkiego inspektora przez czyszczenie i dezynfekcję w sposób zapewniający zniszczenie bakterii *Clavibacter sepedonicus*:
 - a) przynajmniej raz w roku po zbiorach,
 - b) każdorazowo, jeżeli były one wykorzystywane poza miejscem produkcji uznanym za miejsce produkcji wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus* lub mogły mieć kontakt z bulwami lub roślinami ziemniaka pochodzącymi z innego miejsca produkcji;

6) wykonywanie działań, o których mowa w pkt 1–5, zostało udokumentowane.

2. Miejsce produkcji uznane za miejsce produkcji wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus* nie może znajdować się w obszarze wyznaczonym ustanowionym ze względu na stwierdzenie występowania bakterii *Clavibacter sepedonicus*.

3. Miejsce produkcji nie może zostać uznane za miejsce produkcji wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*, jeżeli:

- 1) wprowadzone zostały środki, o których mowa w art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.²⁾) w celu potwierdzenia występowania w tym miejscu produkcji bakterii *Clavibacter sepedonicus* – do czasu wykluczenia występowania w tym miejscu produkcji tej bakterii lub
- 2) w tym miejscu produkcji zostały pobrane próbki do badań laboratoryjnych, i są widoczne objawy wskazujące na możliwość porażenia bakterią *Clavibacter sepedonicus* lub wstępne wyniki badań laboratoryjnych wskazują na możliwość porażenia tą bakterią – do czasu uzyskania ostatecznych wyników badań laboratoryjnych.

4. Miejsce produkcji może zostać uznane za miejsce produkcji wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus* mimo niespełnienia wymogów określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a, jeżeli:

- 1) w każdym roku trzyletniego okresu, o którym mowa w ust. 1, zostały pobrane przez wojewódzkiego inspektora próbki bulw lub roślin ziemniaka do badań laboratoryjnych na obecność bakterii *Clavibacter sepedonicus* co najmniej z 80% partii ziemniaków lub z pól, na których były uprawiane ziemniaki, w wyniku których nie stwierdził on obecności tej bakterii,
- 2) w roku następującym po zakończeniu trzyletniego okresu, o którym mowa w ust. 1, zostały pobrane przez wojewódzkiego inspektora próbki bulw lub roślin ziemniaka do badań laboratoryjnych na obecność bakterii *Clavibacter sepedonicus* ze wszystkich partii ziemniaka lub z pól, na których były uprawiane ziemniaki, w wyniku których nie stwierdził on obecności tej bakterii

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 77.

– przy czym pobieranie próbek do badań odbywało się na podstawie zatwierdzonej przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa metodyki, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 3. 1. W miejscu produkcji uznanym za miejsce produkcji wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*:

- 1) w każdym roku uprawy ziemniaków są prowadzone kontrole przez wojewódzkiego inspektora;
- 2) każdego roku w ramach kontroli, o których mowa w pkt 1, są pobierane przez wojewódzkiego inspektora próbki bulw lub roślin ziemniaka do badań laboratoryjnych na obecność bakterii *Clavibacter sepedonicus*, przy czym pobieranie próbek odbywa się na podstawie zatwierdzonej przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa metodyki, zgodnie z którą:
 - a) próbki są pobierane co najmniej z 20% partii bulw ziemniaka wyprodukowanych w tym miejscu produkcji lub z pól, na których są uprawiane ziemniaki,
 - b) liczba pobranych próbek jest określana z uwzględnieniem epidemiologii bakteriozy pierścieniowej ziemniaka oraz podstaw statystycznych dotyczących wykrywalności bakterii *Clavibacter sepedonicus*, z tym że próbki pobiera się z:
 - każdej partii o wadze do 25 ton, a jeżeli waga partii jest większa niż 25 ton, to próbkę pobiera się z tej partii dla każdego rozpoczętych 25 ton, nie więcej jednak niż 3 próbki z danej partii lub
 - każdego pola lub jego części, na której jest prowadzona uprawa ziemniaków w jednolity sposób zapewniający jednorodny stan fitosanitarny, o powierzchni do 1 ha, a jeżeli powierzchnia pola lub jego części jest większa niż 1 ha, to próbkę pobiera się z tego pola lub jego części dla każdego rozpoczętego 1 ha, nie więcej jednak niż 3 próbki z danego pola lub jego części;
- 3) wysadza się jedynie:
 - a) sadzeniaki ziemniaka, co potwierdzają paszporty roślin lub dokumenty zakupu sadzeniaków ziemniaka, lub
 - b) bulwy ziemniaka poddane przez wojewódzkiego inspektora badaniom laboratoryjnym na obecność bakterii *Clavibacter sepedonicus*, w wyniku których nie stwierdził on obecności tej bakterii;
- 4) przy produkcji bulw ziemniaka nie są używane maszyny, urządzenia, środki transportu, opakowania lub inne przedmioty wykorzystywane poza tym miejscem produkcji lub są

one używane pod nadzorem wojewódzkiego inspektora, jeżeli nie stanowi to ryzyka rozprzestrzenienia się bakterii *Clavibacter sepedonicus*;

- 5) wszystkie maszyny, urządzenia, środki transportu, opakowania, przechowalnie lub ich części, obiekty oraz inne przedmioty, które mogły mieć kontakt z produkowanymi bulwami lub roślinami ziemniaka, odkaża się pod nadzorem wojewódzkiego inspektora przez czyszczenie i dezynfekcję w sposób zapewniający zniszczenie bakterii *Clavibacter sepedonicus*:
 - a) przynajmniej raz w roku po zbiorach,
 - b) każdorazowo, jeżeli były one wykorzystywane poza miejscem produkcji uznanym za miejsce produkcji wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus* lub mogły mieć kontakt z bulwami lub roślinami ziemniaka pochodzącymi z innego miejsca produkcji;
- 6) wykonywanie działań, o których mowa w pkt 1–5, jest dokumentowane w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem.

2. W miejscu produkcji uznanym za miejsce produkcji wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus* dopuszcza się wprowadzanie lub przechowywanie bulw lub roślin ziemniaka pochodzących z miejsca produkcji, które nie zostało uznane za wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*, jeżeli zostały one poddane przez wojewódzkiego inspektora badaniom laboratoryjnym na obecność bakterii *Clavibacter sepedonicus*, w wyniku których nie stwierdził on obecności tej bakterii.

§ 4. Dopuszcza się pobieranie próbek roślin ziemniaka do badań laboratoryjnych na obecność bakterii *Clavibacter sepedonicus*, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 2, ust. 4 pkt 1 i 2 oraz § 3 ust. 1 pkt 2, jeżeli jest to uzasadnione względami organizacyjnymi i nie zmniejsza to prawdopodobieństwa wykrycia tej bakterii.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER ROLNICTWA I
ROZWOJU WSI**

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wydawane na podstawie art. 17 ust. 14 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 424, z późn. zm.).

W związku z powyższym projektowane rozporządzenie określa:

- 1) zakres kontroli, jaka powinna zostać przeprowadzona w miejscu produkcji, i okres, jaki powinna objąć ta kontrola, a także szczegółowe warunki, jakie powinny być spełnione w tym miejscu produkcji, aby to miejsce produkcji mogło zostać uznane za wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*;
- 2) szczegółowe działania niezbędne do utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*.

Wydanie projektowanego rozporządzenia ma charakter techniczny – nie wprowadza ono zmian merytorycznych do rozwiązań dotychczasowych, lecz ma na celu dostosowanie dotychczasowych regulacji do wejścia w życie ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami i uchylenia ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 972, z późn. zm.).

Sprawy regulowane projektowanym rozporządzeniem określało do tej pory rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Dz. U. z 2018 r. poz. 692, z późn. zm.), wydane na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, uchylonej przepisem art. 84 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami.

Ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami zastąpiła ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin w związku z koniecznością wprowadzenia do polskiego porządku prawnego przepisów:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG,

74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.);

- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.).

Bakteria *Clavibacter sepedonicus*, sprawca bakteriozy pierścieniowej ziemniaka, ma w Unii Europejskiej status organizmu kwarantannowego dla Unii i podlega obowiązkowi zwalczania. Przepisy Unii Europejskiej określają przy tym jednolite zasady zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się tej bakterii, które powinny być stosowane przez wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej. Zasady te określa dyrektywa Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz. Urz. WE L 259 z 18.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 131, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 93/85/EWG”.

Postanowienia dyrektywy 93/85/EWG zostały przeniesione do prawa krajowego przepisami rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*. Trzeba w tym miejscu jednak zauważyć, że w Polsce już w latach 60 XX wieku zdiagnozowano zagrożenie stwarzane przez tę bakterię i w związku z tym przyjęto przepisy określające zasady postępowania w przypadku jej wykrycia w ziemniakach towarowych oraz sadzeniakach.

Do czasu przystąpienia do Unii Europejskiej, Polska nie miała możliwości wysyłania ziemniaków na rynek unijny. W związku z akcesją i uzyskaniem dostępu do rynku Unii

Europejskiej Polska została jednak zobligowana do przyjęcia dodatkowych wymagań fitosanitarnych obowiązujących przy wysyłce ziemniaków do innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Pierwotnie wymagania zostały ustalone jeszcze przed akcesją, a następnie zaostrome w wyniku realizacji raportu z misji ekspertów Komisji Europejskiej we wrześniu 2004 r.

W momencie przystępowania Polski do Unii Europejskiej poziom porażenia bulw ziemniaków towarowych przez bakterię *Clavibacter sepedonicus* kształtował się na poziomie ponad 24%.

Zgodnie z zobowiązaniami przyjętymi przez Polskę wysyłane ziemniaki musiały być obligatoryjnie badane pod kątem obecności bakterii *Clavibacter sepedonicus* przy zwiększonej z 200 do 400 bulw próbie pobieranej z każdej partii do 25 ton wysyłanych ziemniaków. Ponadto, badaniom laboratoryjnym na obecność bakterii *Clavibacter sepedonicus* musiały być poddawane także wszystkie pozostałe partie ziemniaków, wyprodukowane w gospodarstwie, z którego pochodziły wysyłane ziemniaki. Potwierdzeniem spełnienia powyższych warunków było zaświadczenie wydawane przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa, które powinno być dołączane do przesyłki. Co więcej, przesyłka powinna być zaplombowana przez inspektorów, a informacja o takim transporcie powinna być przekazana do służby fitosanitarnej państwa członkowskiego, do którego była przeznaczona. Powyższe obowiązki zostały wprowadzone bezterminowo.

W roku 2013 wprowadzono istotne uproszczenia w wysyłce ziemniaków – w przypadku gospodarstw wykorzystujących wyłącznie kontrolowany pod kątem występowania bakterii materiał nasadzeniowy, przed wysyłką niezbędne było badanie jedynie wysyłanej partii.

W okresie ostatnich lat udało się istotnie obniżyć poziom porażenia plantacji ziemniaków w Polsce przez bakterię *Clavibacter sepedonicus*.

W roku 2018 poziom porażenia partii ziemniaka (ziemniaków sadzeniaków i ziemniaków towarowych) przez bakterię *Clavibacter sepedonicus* wynosił 4,17%

W związku z powyższym zaproponowano pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej oraz Komisji Europejskiej zmiany, które miały pomóc producentom rolnym konkurować na rynku Unii Europejskiej oraz zachęcić ich do dalszego podnoszenia standardów produkcji.

W wyniku przeprowadzonych negocjacji wprowadzono zatem następujące rozwiązania:

- 1) umożliwienie odstąpienia od obowiązku plombowania środka transportu, jakim wysyłane są z Polski ziemniaki;
- 2) wprowadzenie możliwości wysyłania bulw ziemniaków bez konieczności ich badania, jeżeli pochodzą one z gospodarstwa uznanego przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa za miejsce produkcji wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*;
- 3) umożliwienie pobierania do badań na obecność bakterii *Clavibacter sepedonicus* z partii ziemniaków przeznaczonych do wysyłki do innych państw członkowskich próbek o wielkości 200 bulw, zgodnie z dyrektywą Rady 93/85/EWG.

Powyższe rozwiązania zostały uzgodnione z Komisją Europejską oraz pozostałymi państwami członkowskimi.

Propozycja zmiany zasad wysyłki ziemniaków z Polski do pozostałych państw członkowskich została skierowana do Komisji Europejskiej pismem z dnia 2 września 2015 r., a następnie ponowiona pismem z dnia 28 stycznia 2016 r. oraz pismem z dnia 9 kwietnia 2016 r. W dniu 13 maja 2016 r. problem ten został poruszony w trakcie rozmów Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi Krzysztofa Jurgiewicza z Komisarzem ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności, Vytenisem Andriukaitisem.

W wyniku podjętych przez stronę polską starań w dniu 29 czerwca 2016 r. odbyło się w Brukseli spotkanie techniczne, poświęcone rewizji zasad wysyłki ziemniaków z Polski do pozostałych państw członkowskich, z udziałem przedstawicieli Komisji Europejskiej oraz Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Stałego Przedstawicielstwa PR w Brukseli. Po przekazaniu Komisji Europejskiej dodatkowych wyjaśnień, zgodnie z ustaleniami ze wspomnianego wyżej spotkania, propozycja zmiany zasad wysyłki ziemniaków z Polski była omawiana na posiedzeniu stałego Komitetu do spraw Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz w dniach 20–21 października oraz 19–20 grudnia 2016 r.

W związku z uzyskaniem zgody na wysyłkę do innych państw członkowskich bez konieczności badań bulw ziemniaków pochodzących z miejsc produkcji uznanych za wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*, konieczne było określenie zasad uznawania takich miejsc.

Zmiany zasad wysyłki ziemniaków do innych państw członkowskich Unii Europejskiej wymagałyby dalszego ograniczenia występowania w Polsce bakteriozy pierścieniowej ziemniaka.

Projektowane rozporządzenie uwzględnia zmiany w systematyce bakterii powodującej bakteriozę pierścieniową ziemniaka – zmianę nazwy z *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* na *Clavibacter sepedonicus* zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE 2019/2072 z dnia 28 listopada 2019 r. ustanawiającego jednolite warunki wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin i uchylającego rozporządzenie Komisji (WE) nr 690/2008 oraz zmieniającym rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 (Dz. Urz. UE L 319 z 10.12.2019, str. 1).

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym jego projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt rozporządzenia został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a także w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia został ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie uznawania miejsc produkcji za wolne od bakterii <i>Clavibacter sepedonicus</i></p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące</p> <p>Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Jan Białkowski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p> <p>Krzysztof Kielak, Departament Jakości Żywności i Bezpieczeństwa Produkcji Roślinnej tel.: 22 623 10 17, e-mail Krzysztof.kielak@minrol.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia</p> <p>30.06.2020</p> <p>Źródło:</p> <p>art. 17 ust. 14 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. 424, z późn. zm.)</p> <p>Nr w wykazie prac: 99</p>
OCENA SKUTKÓW REGULACJI	
Jaki problem jest rozwiązywany?	
<p>Problemem rozwiązywanym projektowanym rozporządzeniem jest ryzyko utraty możliwości wysyłki ziemniaków z Polski do innych państw członkowskich w związku z występowaniem na terenie kraju bakterii <i>Clavibacter sepedonicus</i>. Rozwiązania ujęte w projektowanym rozporządzeniu mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego wysyłanych partii ziemniaka, a tym samym utrzymanie dostępu do rynku Unii Europejskiej.</p> <p>Projektowane rozporządzenie określa zasady uznawania miejsc produkcji za wolne od bakterii <i>Clavibacter sepedonicus</i>. W tym zakresie projektowane rozporządzenie przenosi rozwiązania ujęte do tej pory w § 16a rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii <i>Clavibacter michiganensis</i> ssp. <i>sepedonicus</i> (Dz. U. z 2018 r. poz. 692, z późn. zm.), wydanego na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 972, z późn. zm.), uchylonej przepisami ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami.</p> <p>Wydanie projektowanego rozporządzenia ma charakter techniczny – nie wprowadza ono zmian merytorycznych do rozwiązań dotychczasowych, lecz ma na celu dostosowanie dotychczasowych regulacji do wejścia w życie ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o ochronie roślin przed agrofagami.</p>	
Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt	

Bakteria *Clavibacter sepedonicus*, sprawca bakteriozy pierścieniowej ziemniaka, ma w Unii Europejskiej status organizmu kwarantannowego dla Unii i podlega obowiązkowi zwalczania. Przepisy Unii Europejskiej określają przy tym jednolite zasady zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się tej bakterii, które powinny być stosowane przez wszystkie państwa członkowskie. Zasady te określa dyrektywa Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz. Urz. WE L 259 z 18.10.1993, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 15, str. 131, z późn. zm.).

Do czasu przyjęcia do Unii Europejskiej, Polska nie miała możliwości wysyłania ziemniaków na rynek unijny. W związku z akcesją i uzyskaniem dostępu do rynku Unii Europejskiej Polska została jednak zobligowana do przyjęcia dodatkowych wymagań fitosanitarnych obowiązujących przy wysyłce ziemniaków do innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Pierwotne wymagania zostały ustalone jeszcze przed akcesją, a następnie zaostrzone w wyniku realizacji raportu z misji ekspertów Komisji Europejskiej we wrześniu 2004 r. W Polsce poziom porażenia upraw ziemniaka przez bakterię *Clavibacter sepedonicus* był znacznie wyższy niż w pozostałych państwach członkowskich i kształtował się na poziomie około 24%.

Przyjęte rozwiązania przewidują wydawanie dla partii ziemniaków wysyłanych do innych państw członkowskich Unii Europejskiej zaświadczeń, potwierdzających, że są one wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*. Jednym z warunków wydania takiego zaświadczenia jest pochodzenie bulw ziemniaka z miejsc produkcji uznanych za wolne od bakterii *Clavibacter sepedonicus*. Konieczne zatem było określenie zasad uznawania takich miejsc.

W tym zakresie projektowane regulacje przenoszą rozwiązania § 16a rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*.

Powyższego celu nie da się osiągnąć za pomocą środków nie legislacyjnych.

Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozwiązania ujęte w projektowanym rozporządzeniu zostały wprowadzone w związku z wysokim poziomem występowania w Polsce bakteriozy pierścieniowej ziemniaka, nie dotyczą innych państw członkowskich Unii Europejskiej, ani państw OECD.

Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty zajmujące się produkcją i dystrybucją bulw ziemniaka	46 639 na dzień 31 grudnia 2018 r.	Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa	Możliwość uznania miejsca produkcji za wolne od bakterii <i>Clavibacter sepedonicus</i>
Wojewódzcy inspektorzy ochrony roślin i nasiennictwa	16		Uznawanie miejsc produkcji za wolne od bakterii <i>Clavibacter sepedonicus</i> zgodnie z przepisami projektowanego rozporządzenia.

Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym niniejszym rozporządzeniem.

W ramach konsultacji projekt rozporządzenia zostanie skierowany do m.in. następujących podmiotów:

Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych

Krajowa Rada Izb Rolniczych

Business Centre Club

Federacja Konsumentów

Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP

Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych

Forum Związków Zawodowych

Krajowa Sekcja Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związku Zawodowego

Pracowników Rolnictwa w RP

Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych

Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych "Solidarność"

Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych

Polski Związek Zawodowy Rolników

Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin

Polskie Stowarzyszenie Pracowników Dezynsekcji, Deratyzacji i Dezynfekcji

(w mln zł, ceny stałe z r.)	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężny m	duże przedsiębiorstwa	Projektowane rozporządzenie nie zmienia dotychczasowych rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii <i>Clavibacter michiganensis</i> ssp. <i>sepedonicus</i> .						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane rozporządzenie nie zmienia dotychczasowych rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii <i>Clavibacter michiganensis</i> ssp. <i>sepedonicus</i> .						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak bezpośredniego wpływu.						
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Brak bezpośredniego wpływu.						
Niemierzalne	-	-						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych	-							

do obliczeń założeń	
Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu	
☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Projektowane rozporządzenie nie zmienia dotychczasowych rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii <i>Clavibacter michiganensis</i> ssp. <i>sepedonicus</i> .	
Wpływ na rynek pracy	
Projektowane rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.	
Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe
	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	-
Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Rozwiązanie problemu wskazanego w pkt 1 nastąpi w dniu wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.	
W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	

Funkcjonowanie projektowanych przepisów będzie oceniane w sposób bieżący.

Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)